

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 23CoCsp/27/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8718206271
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Ilčinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8718206271.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Ilčinovej a členov senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Mareka Kohúta v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s. r. o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 37 927 795, proti žalovanej: S. E., H.. XX.XX.XXXX, C. D. XX/XXX, XXX XX N. F., o zaplatenie 541,18 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Poprad, č. k. 12Csp/132/2018-94 z 19. septembra 2019 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok vo vyhovujúcom výroku a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 429,37 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 429,37 eur od 5. marca 2016 do zaplatenia v splátkach po 15,- eur mesačne, so splatnosťou prvej splátky do 25.-teho dňa mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozhodnutia a ďalších splátok vždy do 25.-teho dňa toho - ktorého nasledujúceho mesiaca až do zaplatenia, a to pod stratou výhody splátok, zamietol žalobu v prevyšujúcej časti a priznal žalobcovi proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 58 %, o výške ktorej rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

2. Súd prvej inštancie vychádzal zo zistenia, že obchodná spoločnosť L. U. D., B.. K.. ako veriteľka a žalovaná ako dlžníčka uzatvorili 24. februára 2014 Zmluvu o poskytnutí najľahšej pôžičky, č. XXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva o pôžičke“), na základe ktorej veriteľka poskytla žalovanej pôžičku SLPOQED - najľahšia vo výške 1.000,- eur. Zmluvou o pôžičke sa dlžníčka zaviazala splatiť veriteľke poskytnutú pôžičku v 36 mesačných splátkach po 37,27 eur. V zmluve o pôžičke si zmluvné strany dohodli fixnú úrokovú ročnú sadzbu 22,20 %, RPMN 22,20 %, priemernú RPMN 46,30 %, celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť 1.341,72 eur, celkové náklady spotrebiteľa vo výške 341,72 eur a termín konečnej splatnosti pôžičky február 2017. Veriteľka listom z 30. decembra 2015 upozornila žalovanú, že je v omeškaní so splátkami pôžičky vo výške 111,62 eur a určila jej termín úhrady tohto dlhu. Veriteľka listom z 28. februára 2016 oznámila žalovanej zosplatenie dlhu a výšku dlhu, ktorá ku dňu zosplatenia predstavovala sumu 588,21 eur, pričom istina bola vo výške 576,62 eur. Obchodná spoločnosť L. U. D., B.. K.. ako postupca a žalobca ako postupník uzatvorili 30. novembra 2017 zmluvu o postúpení pohľadávok, súčasťou ktorej je zmluvné dojednanie z 19. marca 2019. Touto zmluvou postupca postúpil na postupníka pohľadávku voči žalovanej vo výške 541,18 eur. Žalovanej bolo postúpenie pohľadávky oznámené listom z 22. marca 2019. Žalovaná uhradila právnej predchodkyni žalobcu v období od 20. februára 2014 do 29. septembra 2015 v splátkach 719,51 eur, 18. augusta 2017 sumu 20,- eur a 19. septembra 2017 sumu 20,- eur. Celkovo teda žalovaná uhradila právnej predchodkyni žalobcu sumu 759,51 eur. Žalovaná poberá rodičovský príspevok vo výške 270,- eur mesačne, má dve maloleté deti a je nemajetná.

3. Súd prvej inštancie mal z výsledkov vykonaného dokazovania preukázané, že obchodná spoločnosť L. U. D., B.. K.. ako veriteľka a žalovaná ako dlžníčka uzatvorili 24. februára 2014 zmluvu o pôžičke, na základe ktorej veriteľka poskytla žalovanej pôžičku vo výške 1.000,- eur. Žalovaná uhradila veriteľke 759,51 eur. Zmluva o pôžičke obsahovala všetky podstatné náležitosti ustanovené zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) účinným v čase jej uzatvorenia.

4. S poukazom na povinnosť žalovanej uhradiť právnej predchodkyni žalobcu resp. žalobcovi 857,21 eur (37,27 eur x 23), sumu po zosplatnení vyčíslenú na 438,92 eur a náklady na vymáhanie pohľadávky vo výške 4,56 eur, uhradenie dlhu žalovanou vo výške 759,51 eur, premlčanie splátok splatných v období október až december 2015 v celkovej výške 111,81 eur (37,27 eur x 3) a žalobou uplatnenú sumu 541,18 eur, súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 429,37 eur a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Keďže žalovaná bola so splácaním dlhu v omeškaní, súd priznal žalobcovi úrok z omeškania zo sumy 429,37 eur od 5. marca 2016. Súd zohľadnil majetkové pomery žalovanej a výšku dlhu a uložil žalovanej povinnosť splácať predmetný dlh v mesačných splátkach po 15,- eur mesačne, so splatnosťou prvej splátky do 25.-teho dňa mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozhodnutia a ďalších splátok vždy do 25.-teho dňa toho - ktorého nasledujúceho mesiaca až do zaplatenia, a to pod stratou výhody splátok.

5. Súd prvej inštancie predmet sporu právne posúdil podľa § 9 v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o pôžičke a § 11 v znení účinnom do 31. decembra 2012 zákona o spotrebiteľských úveroch, § 52 ods. 1, 2, 3 v znení účinnom od 1. apríla 2015, § 54, § 54a v znení účinnom od 5. decembra 2018, § 100, § 101, § 103, § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o pôžičke. Úrok z omeškania priznal súd žalobcovi odkazom na § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3, § 10c nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

6. O trovách konania strán sporu rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v spojení s § 262 ods. 1, 2 CSP a s ohľadom na úspech žalobcu v rozsahu 79 % priznal žalobcovi proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 58 %, o výške ktorej rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

7. V zákonom stanovenej lehote podala proti rozsudku súdu prvej inštancie, proti výroku o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi 429,37 eur s príslušenstvom odvolanie žalovaná. Namietala, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, teda odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. V súvislosti s namietaným nesprávnym právnym posúdením veci súdom prvej inštancie poukázala na § 9 ods. 2 písm. a), f), j) a k) a na § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o pôžičke a žiadala, aby odvolací súd vychádzal z jej povinnosti zaplatiť žalobcovi rozdiel medzi poskytnutou pôžičkou vo výške 1.000,- eur a ňou zaplatenou sumou 759,51 eur. Na základe uvedených skutočností žalovaná navrhla, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. K odvolaniu žalovanej sa vyjadril žalobca podaním doručeným súdu prvej inštancie 20. mája 2020. Uviedol, že zmluva o pôžičke obsahovala všetky podstatné náležitosti ustanovené zákonom o spotrebiteľských úveroch účinným v čase jej uzatvorenia, pričom poukázal na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C - 42/15 Home Credit Slovakia, a. s. c/a Klára Biróová. Na základe uvedených skutočností navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil a zaviazal žalovanú na náhradu trov odvolacieho konania.

9. Krajský súd v Prešove, ako súd odvolací (§ 34 CSP), prejednal odvolanie podané žalovanou v zmysle ustanovení § 378 a nasl. CSP v rozsahu odvolacích dôvodov, bez nariadenia pojednávania, s tým, že na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, prihliadne odvolací súd, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené. Odvolací súd pritom dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je dôvodné.

10. Podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

11. Žalovaná v odvolaní namietala, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil okolnosť, či zmluva o pôžičke obsahuje druh spotrebiteľského úveru, dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Túto jej odvolaciu námietku posúdil odvolací súd ako dôvodnú.

12. Podľa § 9 ods. 2 písm. a), f), j) a k) zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať druh spotrebiteľského úveru, dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov a výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

13. Pokiaľ súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku konštatoval, že zmluva o pôžičke obsahuje typ pôžičky, odvolací súd zdôrazňuje, že druh úveru predstavuje samostatnú náležitosť zmluvy o úvere, ktorú nemožno považovať za splnenú tým, že veriteľka v zmluve o pôžičke uviedla údaj typ pôžičky: SLP0 QFD - najľahšia.

14. Vo vzťahu k namietanej absencii termínu konečnej splatnosti v zmluve o pôžičke, ktorý bol v tejto zmluve uvedený ako 2/2017 odvolací súd uvádza, že v zmysle ustálenej praxe súdov, takéto určenie konečnej splatnosti nemožno považovať za súladné s dotknutým ustanovením zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože zmyslom tohto ustanovenia bolo, aby bol spotrebiteľ už pri podpise zmluvy informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť svojej povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vyžaduje sa teda presná časová, resp. dátumová, špecifikácia konečnej splatnosti úveru, ktorá je určená dodávateľom na základe vstupných údajov. V predmetnej zmluve o pôžičke je však dátum konečnej splatnosti určený len ako „2/2017“, teda druhý mesiac v roku 2017, bez uvedenia konkrétneho dňa v mesiaci, ku ktorému má byť úver splatený.

15. Čo sa týka námietky žalovanej, že zmluva o pôžičke nespĺňa náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, odvolací súd uvádza, že pre záver o nesprávnej RPMN neboli doposiaľ vykonané dôkazy, ktoré by tomu nasvedčovali. Samotný výpočet podľa informatívnej kalkulačky považuje za nepostačujúci.

16. V súvislosti s náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorou je výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia a rozsudkom Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/2015 D. L. K., B..K., na ktorý poukazoval v napadnutom rozsudku aj súd prvej inštancie, odvolací súd sa s jeho argumentáciou stotožňuje.

17. S poukazom na uvedené, odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcom výroku, vrátane výroku o trovách konania, v zmysle § 389 ods. 1 písm. c) CSP pre nesprávne právne posúdenie veci, ktoré jeho rozhodnutiu predchádzalo.

18. Úlohou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude zistiť, či skutočne sú naplnené dôvody bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetného úveru tak, ako ich špecifikuje žalovaná v odvolaní zo 17. októbra 2019, t. j. či v zmluve o pôžičke absentujú náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a), f), j) zákona o spotrebiteľských úveroch. Ak budú naplnené tieto úvahy o bezúročnosti a bezodplatnosti úveru, bude potrebné ustáliť sumu, ktorú bude žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi.

19. V novom rozhodnutí o veci rozhodne súd prvej inštancie aj o trovách odvolacieho konania.

20. Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).